Kind

Kind

Wat vertel je je pasgeborene van die onvermijdelijke moord?

Wat vertel je je kind van al het onvermijdelijke verlies?

Ik kan niet uitleggen van dat kraken van de schil.

Ik kan niet uitleggen van de vogel uit het ei.

Ik kan niet uitleggen van dat vrije vliegen.

Ik kan niet uitleggen van dat samen zwermen;

zomer, winter, liefde en hoop daarop.

Vooral hoop op al dat, fluister ik woordeloos,

terwijl ik je in mijn armen draag, terwijl je huilt.

Mijn eigen Vader fluistert zacht, als ruizen in de wind;

van Liefde ooit en eens.

Mijn eigen Vader kent de seizoenen van een kinderziel;

het is daarom dat mijn Vader mij mag kennen en ik Hem daardoor.

Het is in het gemis daarvan dat ik huil en het Hem vertel;

Hij draagt mij daarop, geeft mij zachte kusjes;

Hoeveel liefde heb je?

06 05 2014 “I’m gonna tell God everything”